

Dân Trí Lên Cao, Đảng Đoàn Tan Vỡ, Cách Mạng Đến Sau

Nguyễn Cao Quyền

Ánh sáng văn hóa đi theo ánh sáng giáo dục và chỉ có giáo dục mới làm thay đổi và nâng cao dân trí. Vấn đề dễ hiểu như vậy mà những người cộng sản, trong âm mưu léo lái sự tồn tại của Đảng để tiếp tục hưởng lợi cá nhân và phe nhóm, nhất định sử dụng dối trá và bạo lực để giữ cho dân trí trong nước luôn luôn ở vào mức độ thấp nhất có thể được.

Gian ý của những người cộng sản nói chung đã khiến Liên Xô phải sụp đổ, đã khiến các đồng minh của Liên Xô phải từ bỏ chủ nghĩa Mác Lê, đã khiến Cuba phải chia tay với cộng sản và Trung Quốc đang trên đà đổ vỡ. Cộng sản Việt Nam (CSVN) còn trụ được bao nhiêu lâu nữa? Để trả lời câu hỏi này ai cũng có thể nói ngay được: sinh mạng của họ có thể tính trên đầu ngón tay.

Dân trí người Việt ngày nay cao hay thấp?

Thế kỷ 20 đã đem đến cho Việt Nam Internet và Google. Sự phổ biến của hai thứ đó tại nước ta đã mang lại cho dân tộc Việt Nam “*một cuộc cách mạng tri thức*”. Nhiều bài viết trên mạng và trên báo đã nói rằng “dân trí Việt Nam vẫn còn quá thấp”. Nhận định này có lẽ hơi vội vã cho nên chưa thể coi là một câu khẳng định. Ta cần xét lại thực tế một cách kỹ càng hơn.

Năm 2014 khi Trung Quốc đem giàn khoan HD 981 vào Biển Đông, người trẻ Việt Nam đã cực lực phản đối. Đây là một sự thể hiện lòng yêu nước một cách mãnh liệt. Gần đây những cuộc biểu tình khổng lồ để chống việc cho Tàu Cộng thuê quá lâu các đặc khu kinh tế Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc cũng mang một ý nghĩa tương tự. Những ví dụ trên cho thấy người Việt trẻ ngày nay không hề bỏ lỡ các sự kiện xã hội trên thế giới, mà ngược lại họ đã cập nhật khá nhanh và đầy đủ. Việc này khẳng định là dân trí của Việt Nam ngày nay không hề thấp.

Người trẻ Việt Nam luôn có mong muốn theo kịp Phương Tây. Họ chỉ ra những bất cập của Việt Nam và ngưỡng mộ, thậm chí sùng bái những nước phát triển. Đây là tín hiệu đáng mừng tỏ ra người trẻ Việt Nam vẫn tỉnh táo nhận ra những điều chưa ổn cần phải học hỏi nhiều hơn nữa. Nếu tính từ sau khi chiến tranh Việt Nam chấm dứt năm 1975 đến nay (2018) thì hai thế hệ người Việt đã lớn khôn và đã quan tâm nhiều đến các vấn đề của quốc gia xã hội. Chính trị đang dẫn dắt dân tộc đi theo lộ trình mà cả nước muốn đi.

Chán đảng, khô đoàn, nhạt chính trị

Trong dĩ vãng, Nguyễn Phú Trọng đã nhiều lần nhắc đến câu “*chán đảng, khô đoàn, nhạt chính trị*”. Với cương vị là người đứng đầu đảng, y tỏ ra lo lắng như vậy là điều dễ hiểu vì đó là một thực trạng đang xảy ra và đang lan tràn tại Việt Nam hiện nay. Đảng CSVN vào năm 2016 có 4.5 triệu đảng viên. Đoàn Thanh Niên Cộng Sản HCM có 6.4 triệu đoàn viên. Chiến dịch chống tham nhũng của Trọng khởi xướng từ mấy năm nay đã phanh phui nhiều quan chức cao cấp trong đảng lấy của công đút túi riêng. Nhiều vụ lên đến hàng ngàn tỷ đồng. Tệ nạn này phát sinh ra tinh thần *chán đảng*.

Năm 2011 số đảng viên và đoàn viên giảm hơn 10.000 người so với năm 2010. Đây là giai đoạn sau khi Việt Nam thừa nhận tình trạng *chán đảng khô đoàn* trong giáo dục tư tưởng. Những năm gần đây, thật ra con số *khô đoàn* đã quan trọng hơn nhiều. Tin tức các đảng viên bỏ đảng, cho biết con số đó là 60% tổng số đoàn viên của Đoàn Thanh Niên Cộng Sản HCM.

Vài ngày trở lại đây, lại nổ ra vụ TS Chu Hào bị đảng phạt về tội “*tự diễn biến, tự chuyển hóa*”. Tại phiên họp thứ 30 ngày 25/10/2018 Ủy Ban Kiểm Tra Trung Ương Đảng CSVN đã cho rằng ông Chu Hào, cựu thứ trưởng bộ khoa học và công nghệ, giám đốc tổng biên tập nhà xuất bản Tri Thức, đã có những bài viết không đúng với cương lĩnh và điều lệ của Đảng. Từ năm 2011 đến nay ông Chu Hào đã có những hành động trái với những quan điểm của Đảng, để các phần tử xấu lợi dụng. Ông buộc phải chịu trách nhiệm về vụ xuất bản 29 cuốn sách, từ 2005 đến 2018, có nội dung phản động.

Vụ **Chu Hào** đã tạo nên một phong trào bỏ đảng rầm rộ chưa từng thấy. Thoạt đầu chỉ là một vài tên tuổi nhiều người biết như nhà văn Nguyễn Ngọc và tiến sĩ Mạc Văn Trang nhưng càng về sau thì số người xé bỏ thẻ đảng vứt vào xọt rác càng đông và rầm rộ. Theo thông cáo báo chí thì kỷ họp thứ 30 của Ủy Ban Kiểm Tra Trung Ương đã kỷ luật 5 tập thể và 13 cá nhân. Trong số 13 người này có 3 trung tướng, 4 thiếu tướng. Tất cả những kẻ này, trừ Chu Hào, bị xem như liên quan đến tiền bạc đất đai. Riêng Chu Hào bị kết tội “*tự diễn biến, tự chuyển hóa*”, một tội thuộc lãnh vực tư tưởng. Chính vì vậy mà việc kỷ luật Chu Hào đã thu hút giới truyền thông và là dấy lên một phong trào phản đối chưa từng có.

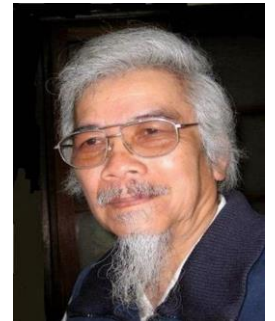
Tuyên chiến chống trí thức Việt Nam

Việc kỷ luật Chu Hào là một thông điệp nhằm vào giới trí thức của đảng CSVN. Tối 25/10/2018 TS Nguyễn Quang A, một người làm việc lâu năm với ông Chu Hào nói rằng ông ngạc nhiên về việc ông Chu Hào bị kỷ luật. Ngạc nhiên vì đảng lại tha hóa đến mức dám kỷ luật một người đã bỏ nhiều công sức cho việc chấn hưng dân trí Việt Nam. Theo TS Nguyễn Quang A việc kỷ luật ông Chu Hào chứng tỏ hệ thống chính trị ở Việt Nam là không sửa chữa được nữa và ông đặt câu hỏi “*Những người đảng viên còn đợi gì nữa mà không từ bỏ đảng*”.

Ngoài lời kêu gọi bỏ đảng của **TS Nguyễn Quang A**, cũng phải kể thêm cả bức thư ngỏ ngày 27/10/2018 gửi 4 triệu đảng viên, được lan truyền trên mạng. Những người ký tên vào bức thư cho rằng: “*Quy kết của Ủy Ban Kiểm Tra Trung Ương về ông Chu Hào là không chính đáng, không đúng sự thật, thể hiện sự trấn áp thô bạo những nỗ lực rất đáng trân trọng của một trí thức hết lòng vì nước vì dân*”. Bản thân GS Chu Hào cũng đã thoát đảng và trong một tuyên bố ngày 26/10/2018 ông viết: “*ôi tự nguyện từ bỏ đảng CSVN ngay ngày hôm nay để tiếp tục đi theo con đường khác mình đã chọn. Con đường đó là góp phần nâng cao dân trí theo tinh thần khai sáng của Phan Châu Trinh, nghĩa là đấu tranh cho dân tộc, dân chủ và phát triển, chủ yếu thông qua các hoạt động văn hóa và giáo dục. Đề nghị chi bộ và các cấp ủy xóa tên tôi trong danh sách đảng viên*”.

Hà Sỹ Phu mà tên tuổi từ lâu ai cũng biết, ngày 17/10/2018 đã có một lời tuyên bố như sau về vụ Chu Hào: “*Bọn cộng sản là bọn giặc nội xâm. Chúng dùng vũ lực chiếm chính quyền. Chiếm xong chính quyền chúng lại đem bán nước cho giặc. Như vậy là chúng phạm tội hai lần đối với tổ quốc. Sớm bỏ đảng là thoát khỏi hai tội đó đối với nhân dân, cho nên bỏ đảng vào lúc này là một việc nên làm. Chúc vụ tổng bí thư là do Tàu duyệt. Hồ Chí Minh không phải là một ngoại lệ. Ngày 2/9 là ngày Đại Quốc Hận*”.

Để chấm dứt đoạn này thiết tưởng cần phải viết thêm: “*Bấy triệu người Công Giáo Việt Nam, những người nào từ lâu nay còn giữ đảng tịch cộng sản cũng đừng quên từ bỏ đảng tịch đó trong những ngày kế tiếp*”.

Cách mạng đến sau

Cuộc cách mạng thay đổi thể chế ở Việt Nam sẽ là cuộc cách mạng nào? Câu trả lời không thể vội vã mà phải còn tùy theo tình hình quân sự ở biển Đông hiện nay. Có hai trường hợp cần nhận định:

- Trường hợp thứ nhất: Nếu tình hình quân sự ở biển Đông xảy ra nhanh chóng và thuận lợi cho Hoa Kỳ và đồng minh thì người dân trong nước, nhất là thế hệ trẻ, với sự giúp đỡ của Hoa Kỳ và các cộng đồng hải ngoại, phải tiến hành ngay một cuộc *cách mạng không lãnh tụ* giống trường hợp của Ai Cập năm 2011. Cuộc cách mạng này đòi hỏi sự yểm trợ của Mỹ và Mỹ không thể từ chối vì nhu cầu chiến lược của họ ngoài biển cả. Cuộc cách mạng này khó có thể thay thế bằng phương cách gì khác vì đó là thực tế chính trị duy nhất của nước ta hiện nay. Chỉ có thể tin vào sự yểm trợ của Mỹ vì không có sự chống lưng đó thì không thể nào cách mạng có thể đi đến thắng lợi. Ngoài sự yểm trợ của Mỹ còn phải dựa vào sức mạnh của nông dân vì nông dân là lực lượng chính của cách mạng. Liên Xô đã sụp đổ vì không biết quy luật sinh tử này.

Với đám nông dân oan ức bị cướp nhà cướp đất từ bao nhiêu thập kỷ và đám thanh niên “*thành nhân*” do được tiếp xúc với các nền văn minh và thế giới bên ngoài, hơn nữa lại được sự tiếp tay của một cường quốc dũng mãnh nhất thiên hạ thì sự thành công có thể nắm chắc trong tay. Lần này Mỹ không

thể bỏ rơi Việt Nam được nữa trừ phi Mỹ lại bị Trung Cộng đánh cho tơi bời hoa lá, một giả thuyết khó có thể xảy ra. Còn vấn đề không có lãnh tụ thì không lo vì chiến tranh sinh ra lãnh tụ. Việt Nam đã có quá nhiều kinh nghiệm về vấn đề thiết yếu này rồi.

- Trường hợp thứ hai: Nếu chiến tranh biển Đông chưa xảy ra ngay lúc này hoặc sẽ không xảy ra thì ta lại phải giải quyết vấn đề theo cách khác. Dù sao thì vấn đề hãy còn thời gian để bổ túc thêm suy nghĩ và hãy còn nhiều biến cố phải theo dõi, nên xin khẩn quý độc giả đến một bài viết khác tiếp theo./.

Bài viết được hoàn tất ngày 4 /11/2018.

Nguyễn Cao Quyền